

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De vitio detractionis. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

eum multo gemitu reprehendere incipiunt, quod hucusque tam incustoditi vixerunt, sed occurrente occasione, impositum sibi (propter vitiosam consuetudinem) silentium resoluunt.

18. Qualiter diffusus est homo à multiloquio.

Viam vero consuetudinem si dediscere & amputare viderint, studeant sepe innouare propositum hodie silendi propter amorem Christi; & sollicitius occasiones loquendi declinare, atque hominum leuum libenterque fabulantium vitare presentiam. Nec hoc tantum propter illos, quantu propter suam infirmitatem & insufficientiam, sibi faciendum esse sentiant. Insuper pro sui confortatione pensent, quanta mala ex tali vitioso usu soleant sibi accidere, quanta etiam posset adhuc, nisi vigilanter compescant lingua, accumulare. Linguam enim *Iacobi 3.* nullus hominum domare potest. Satis grauis & lamentabilis ista sententia, quod humanum genus in tanta versatur debilitate & insipientia: quod tam paruum membrum rationis imperio nequit subiugare. Forte longe facilius esset multis omnino racere quam verbo non iocari; aut quod ad rem non pertinet, aliquando non dicere. Quod si tacuerint, certe liberi erunt ab offensione verbi.

19. De multiplici peccato locutionis.

Vis enim plenè iudicet, quoties peccatur verbo? Aut enim otiosum, aut irosum, aut elatum, aut durum, aut indignabundum, aut dissolutum, aut adulatorium, aut seductorium, aut vanigloriosum, aut præsumptuosum, aut defensorium, aut excusatorium, aut detractorium, aut mendosum, aut dishonestum, aut nocium, aut exprobatorium, aut illusorium, aut superfluum, aut improuisum, aut imtempestivum, aut illicitum, aut alio quolibet genere vitiosum est verbum, quod emittitur.

20. De vitio detractionis.

Intr quæ sepiissime detractionis vitium principatur; quia de absentibus loqui nunc isti, nunc illa, generalissimum inter homines congregatos innenit. Et unusquisque libenter, quod sibi in aliis placet aut displicet, euomit, minus cautè attendens, ne forte cuiquam deroget; quam grauiter etiam & faciliter possit verbo delinquere. Sepe dicitur, quod statim (ut dictu est) pœnitere incipit, & nunquam (si posset illas sum reuocari) diceatur. Et utnam semel cadendo, doceretur homo damno suo, ne iterum caderet.

21. Quod